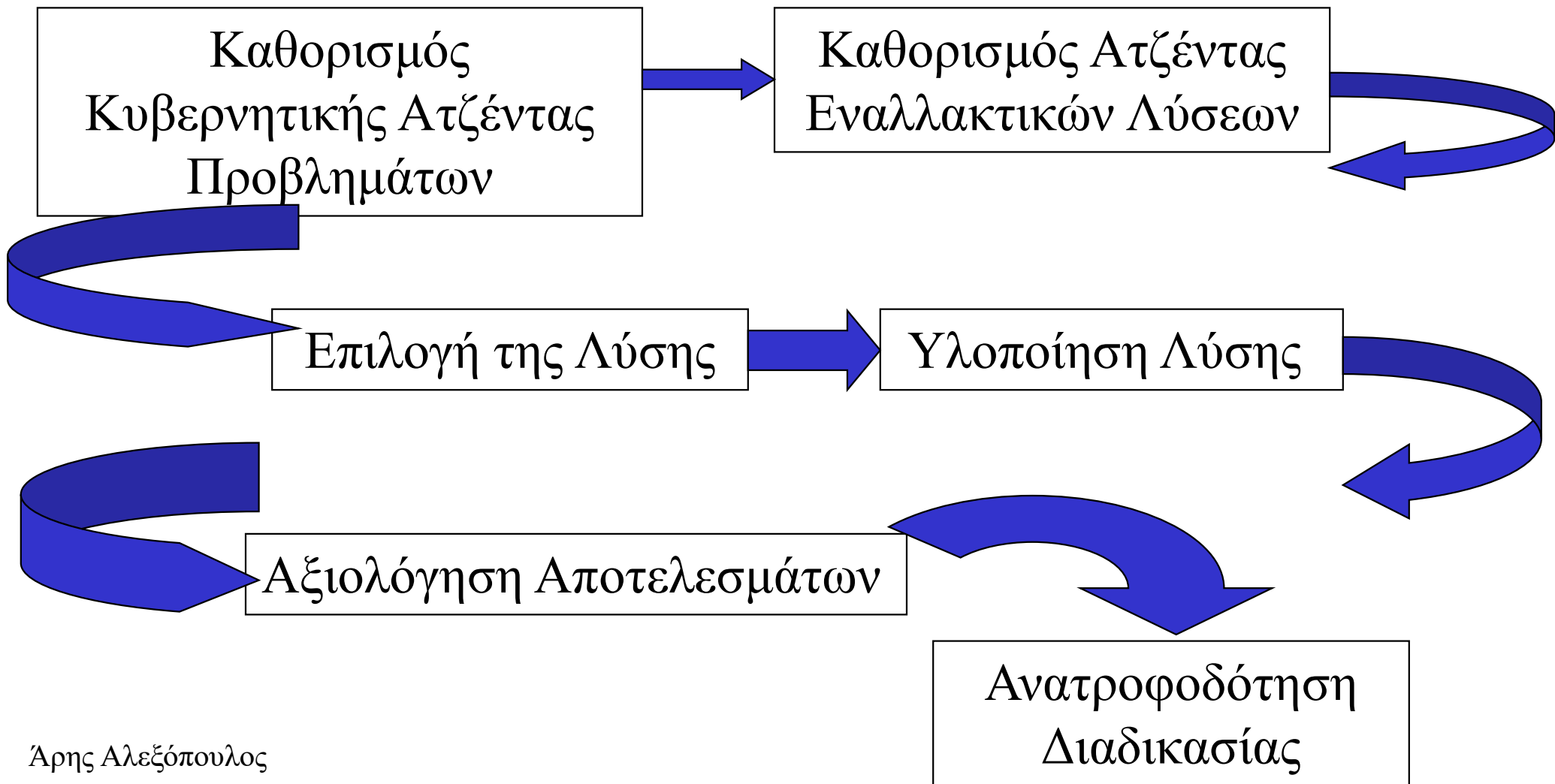

Τόμος Α, Κεφάλαιο 3, Hague, Harrop, McCormick κεφ. 19

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ο κύκλος της Δημόσιας Πολιτικής

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΑΤΖΕΝΤΑΣ

διαδικασία με την οποία τα αιτήματα
μετατρέπονται σε δημόσια προβλήματα και
οι διαμορφωτές πολιτικής επιλέγουν ή
νιώθουν υποχρεωμένοι να ασχοληθούν μαζί
τους

*Προσδιορισμός του προβλήματος:
Βασικές προσεγγίσεις*

α) οικονομικός και τεχνολογικός
Ντετερμινισμός

β) αλληλεπίδραση πολιτικής και οικονομίας

γ) ιδέες και ιδεολογία

Διακρίσεις κυβερνητικής ατζέντας

Συστημική ή δημόσια: θέματα που θεωρούνται σημαντικά από τους φορείς δημόσιας πολιτικής και η κυβέρνηση είναι νομιμοποιημένη να δράσει

Θεσμική ή επίσημη: θέματα που περιλαμβάνονται τελικά στην κυβερνητική ατζέντα

Παράγοντες που αλληλεπιδρούν για τη δημιουργία ενός «παραθύρου πολιτικής»

- **προβλήματα:** στις αντιλήψεις περί δημοσίων προβλημάτων που πρέπει να αντιμετωπισθούν από την κυβέρνηση
- **δημόσιες πολιτικές:** διάφορες λύσεις που προτείνονται από τους ειδικούς και τις διάφορες πιθανότητες για δράση
- **πολιτική:** εθνικές προτεραιότητες, πιθανές διοικητικές ανατροπές και πιέσεις από τις ομάδες συμφερόντων

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

η διαδικασία κατά την οποία αναπτύσσονται
αποδεκτές προτάσεις δράσης για την
αντιμετώπιση δημόσιων προβλημάτων

Βασικές προσεγγίσεις

- πλουραλισμός
- δίκτυα
- μη λήψη αποφάσεων

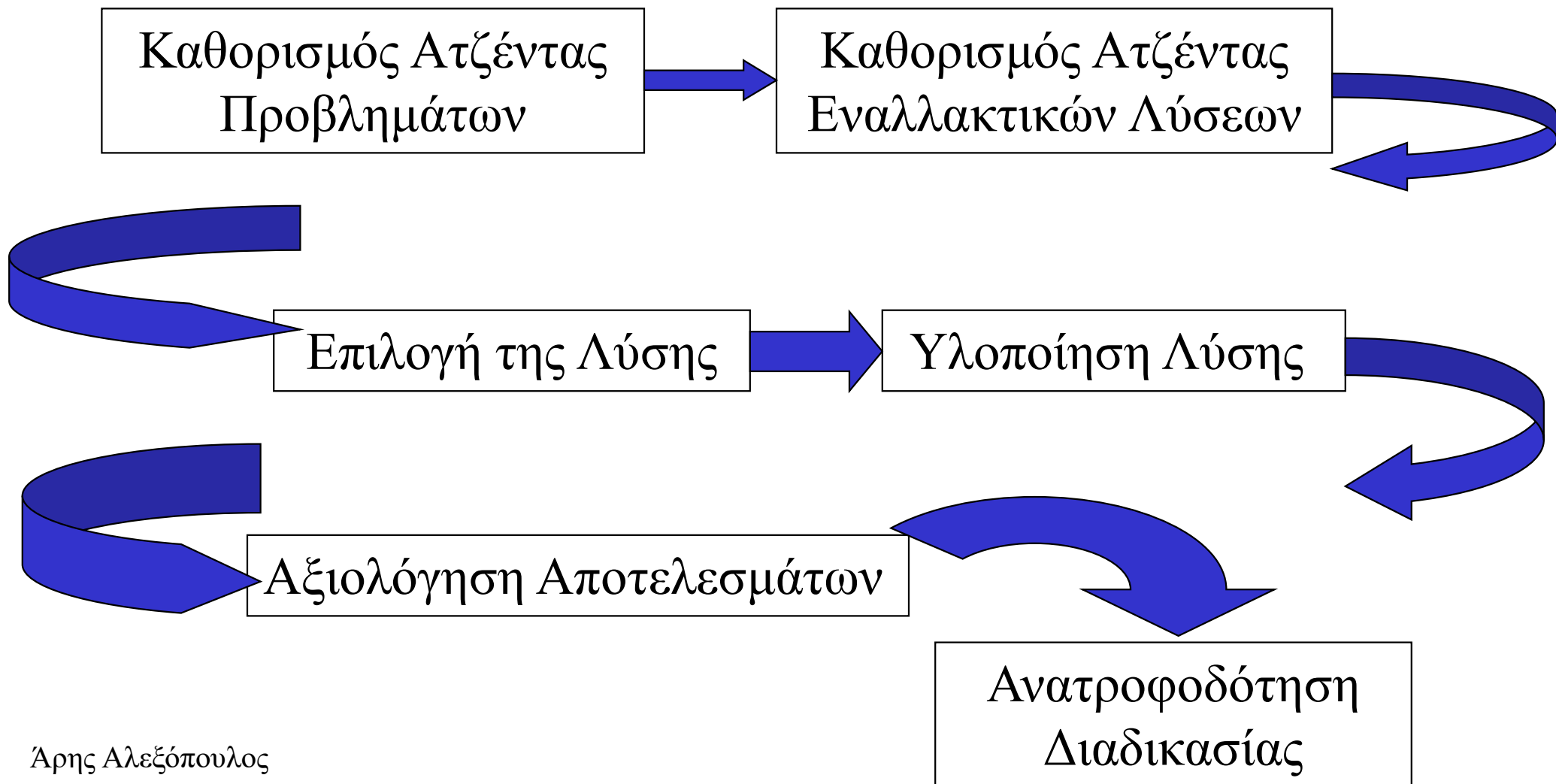
ΛΗΨΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

η διαδικασία κατά την οποία οι
διαμορφωτές πολιτικής υιοθετούν μια
συγκεκριμένη πορεία δράσης, ή την
αδράνεια

θεωρητικά υποδείγματα

- ορθολογικό
- προσαυξητικό
- «κάδος των απορριμμάτων»
- υπόδειγμα των τριών ρευμάτων του Kingdon

Οι Φάσεις Παραγωγής Δ.Π. στο Ορθολογικό Υπόδειγμα

Η Κριτική του Simon στο Ορθολογικό υπόδειγμα

- Η ανθρώπινη νοημοσύνη έχει πεπερασμένη δυνατότητα να συνεκτιμά ανά πάσα στιγμή πλήθος εναλλακτικών ώστε να επιλέγει την βέλτιστη
- Η πολλαπλότητα επιπτώσεων και το αναπάντεχο μελλοντικών εξελίξεων κάνει την πρόβλεψη του κόστους και του οφέλους ενεργειών σημαντικά πιθανολογική, που δυσκολεύει τη σύγκριση
- Οι δρώντες επιλέγουν το βέλτιστο από αυτό που έχουν την δυνατότητα να αξιολογούν. Η ορθολογικότητά τους είναι οριοθετημένη από το ερμηνευτικό τους πλαίσιο (bounded Rationality)

Η Κριτική του Lindblom στο Ορθολογικό υπόδειγμα

- Η πολλαπλότητα των μορφών & τρόπων που εμφανίζονται οι καταστάσεις κάνουν δύσκολο τον προκαθορισμό του προβλήματος στην ατζέντα
- Η διάδραση ανάμεσα σε αξίες και πραγματικά δεδομένα: αξίες & στόχοι, μέσα & στόχοι αλληλοκαθορίζονται

Η Κριτική του Lindblom (συνέχεια)

- Οι στόχοι είναι συνάρτηση των μέσων. «Μαθαίνω να θέλω αυτό που μπορώ»
- Στη Δ.Π. απουσιάζει συχνά ένα ισχυρό κέντρο λήψης απόφασης έτσι μέσα από τον κανόνα της ομοφωνίας ή της πλειοψηφίας ο συλλογικός στόχος συχνά δεν υπάρχει ή διαρκώς μεταβάλλεται πριν από τον χρόνο που απαιτείται για να επιτευχθεί
- **Στις δημόσιες πολιτικές διορθώνω ατέλειες παρά θέτω νέους στόχους**

Το υπόδειγμα του προσαυξητισμού - «Βλέποντας και κάνοντας»

- Δεν εισάγω καινούργιους στόχους και τακτικές αλλά βελτιώνω-προσαρμόζω τις υπάρχουσες. Η πολιτική την χρονική στιγμή 1 στηρίζεται στην πολιτική της χρονικής στιγμής 0
- Οι εμπλεκόμενοι παίκτες λειτουργούν περισσότερο για να δικαιολογήσουν - εξασφαλίσουν - βελτιώσουν την θέση τους στο σύστημα διακυβέρνησης και όχι για την επίλυση συλλογικών προβλημάτων

Η προσέγγιση του «κάδου απορριμμάτων» (Marsh and Olsen)

Επειδή υπάρχουν:

- Προβληματικές προτιμήσεις (ανακαλύπτουμε τι θέλουμε μέσα από την δράση μας παρά δρούμε για να πραγματοποιήσουμε αυτό που θέλουμε)
- Ανεπαρκείς θεωρίες αιτιότητας
- Μεταβαλλόμενη συμμετοχή-εκπροσώπηση

Η προσέγγιση του «κάδου απορριμμάτων»

Συναντάμε ταυτόχρονα τέσσερα ρεύματα (αναλυτικές κατηγορίες): προβλήματα, εναλλακτικές, συμμετέχοντες, και συγκυρίες αποφάσεων, που κάποια στιγμή συναντώνται. Τα προβλήματα και οι λύσεις συναντώνται μέσα από μια χαοτική αβέβαιη διαδικασία και επιλέγονται από τους λήπτες αποφάσεων κατά την συγκρότηση της κυβερνητικής ατζέντας

Η προσέγγιση του Kingdon

Ο Kingdon περιορίζει τα ρεύματα σε τρία και δίνει βάρος στο ότι ακολουθούν μια δυναμική συμπεριφορά με αρκετά συστηματικά στοιχεία. Η κατανόηση των συστηματικών-κανονικών στοιχείων της δυναμικής λειτουργίας των τριών ρευμάτων μπορεί να αυξήσει την αναλυτική-προβλεπτική δυνατότητα των πολιτικών αναλυτών

Η προσέγγιση του Kingdon (συνέχεια)

Σύμφωνα με τον Kingdon, τρία ρεύματα διαρρέουν ένα δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης:

- Το ρεύμα των προβλημάτων
- Το ρεύμα των εναλλακτικών ιδεών
- Το ρεύμα της πολιτικής αντιπαράθεσης

Η προσέγγιση του Kingdon (συνέχεια)

- Ενώ κάθε ρεύμα έχει την δική του δυναμική, όταν συναντηθούν επίκαιρα προβλήματα με λύσεις που στηρίζονται από κυρίαρχους πολιτικούς σχηματισμούς, προκύπτει μια αλλαγή πολιτικής
- Το γεγονός της συνάντησης δεν προεξοφλεί την πραγματοποίηση της σύνδεσης. Είναι απλά ένα **παράθυρο ευκαιρίας**. Εναπόκειται στις ικανότητες μιας πρωτοπορίας στην καινοτομία, εάν το παράθυρο θα γίνει αφετηρία μιας αλλαγής

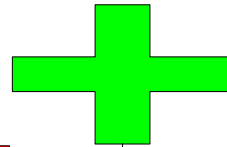
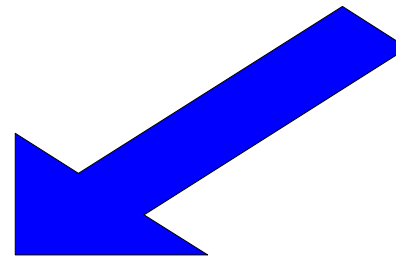
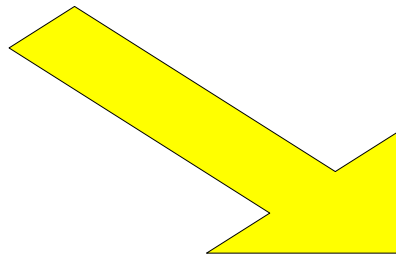
Η προσέγγιση του Kingdon (συνέχεια)

- Γεγονότα στο επίπεδο των συμβάντων και πολιτικές εξελίξεις θέτουν την ατζέντα των προτεραιοτήτων και η κοινωνία των ειδικών βάζει την εναλλακτική

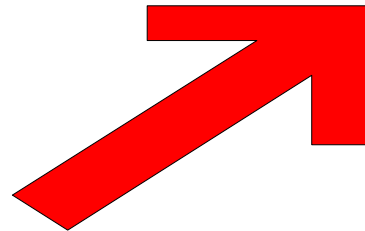
Το υπόδειγμα του Kingdon

Ρευμα Εναλλακτικών

Ρευμα Προβλημάτων

Επιχειρηματίας Πολιτικής

Ρευμα της Πολιτικής

Οι Επιχειρηματίες Πολιτικής (Policy Entrepreneurs)

Τα άτομα (αλλά και τα συλλογικά υποκείμενα) που με συστηματικό τρόπο, επιμονή, έμπνευση αφιερώνουν χρόνο και ενέργεια για να εισάγουν στις νέες συνθήκες, να κάνουν δημοφιλή, να εξειδικεύσουν και να εμπλακούν στην υλοποίηση μιας καινοτόμου εναλλακτικής στο πεδίο της δημόσιας πολιτικής.

Τα Παράθυρα Ευκαιρίας

- Είναι ευνοϊκές ευκαιρίες για τους επιχειρηματίες πολιτικής να προωθήσουν στην κυβερνητική ατζέντα «την λύση τους ή το πρόβλημα τους»
 - Παράθυρα λόγω ανάδειξης προβλημάτων
 - Παράθυρα λόγω πολιτικών-διοικητικών αλλαγών
- Παράθυρα έκτακτα ή αναμενόμενα